

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547
ชื่อผู้เขียน	ร้อยตำรวจเอก หญิง จารุวรรณ ชูราศรี
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. วีระ โลจายะ
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่มีฐานะนิติบุคคลอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี มีภารกิจหลักคือ การรักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ การรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชน ปัจจุบันมีข้าราชการตำรวจประมาณสองแสนคนปฏิบัติภารกิจดังกล่าวภายใต้กรอบกฎหมาย นอกจากกฎหมายแล้วข้าราชการตำรวจทุกคนต้องถูกควบคุมให้มีระเบียบวินัย โดยผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ควบคุม มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยได้ การสั่งลงโทษทางวินัยของผู้บังคับบัญชาถือเป็นดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชา และเป็นคำสั่งทางปกครอง เมื่อมีการสั่งลงโทษทางวินัยแล้ว ต้องมีการตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาได้ วย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและให้เกิดความเป็นธรรมแก่ข้าราชการตำรวจผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัย การตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาในการสั่งลงโทษทางวินัย คือการอุทธรณ์คำสั่งนั่นเอง

จากการศึกษา พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2547 บทบัญญัติว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยและกระบวนการอุทธรณ์ พบว่ามีปัญหาหลายประการ กล่าวคือ การที่กฎหมายกำหนดให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยเป็นบุคคลคนเดียวกันหรือเป็นบุคคลในองค์กรเดียวกันกับผู้พิจารณาอุทธรณ์คดีวินัยที่ตนสั่งลงโทษนั้น ถือว่าขัดกับหลักความเป็นกลาง หลักความไม่เกี่ยวข้องกันเสีย ซึ่งเป็นหลักประกันความเป็นธรรมขั้นพื้นฐานที่มีต่อผู้ได้บังคับบัญชาผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัย พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2547 ได้ให้อำนาจแก่ผู้บังคับบัญชาในการพิจารณาคดีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยถึงสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับ อุทธรณ์ อำนาจของผู้บังคับบัญชาเช่นนี้ถือว่าเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเกินไปขัดกับหลักการอุทธรณ์ที่ต้องได้รับการพิจารณาโดยรวดเร็ว เนื่องจากขณะที่ถูกลงโทษทางวินัยข้าราชการตำรวจที่ถูกสั่งลงโทษจะเสียสิทธิหลายประการ ทำให้ผู้ได้บังคับบัญชาผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยเกิดความไม่เชื่อมั่นในการดำเนินการทางวินัยของ

ข้าราชการตำรวจ จึงต้องมีการศึกษาปัญหาดังกล่าวเพื่อหาแนวทางการแก้ไขให้เกิดความเหมาะสม และนำมาปรับใช้สำหรับข้าราชการตำรวจผู้ได้บังคับบัญชา

จากการศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์คดีวินัยในต่างประเทศและกฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์คดีวินัยของข้าราชการ พลเรือนในประเทศไทย พบว่า มีการแบ่งแยกกัน การใช้อำนาจระหว่างผู้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยกับผู้พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ออกจากกัน โดยจะไม่เป็นบุคคลคนเดียวกันหรือในองค์กรเดียวกันแต่อย่างใด มีการจัดตั้งองค์กร กลางที่มีความเป็นอิสระขึ้นมาเพื่อพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยเป็นการเฉพาะอีกชั้นหนึ่ง ทำให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ผู้อุทธรณ์ว่าการอุทธรณ์จะได้รับการพิจารณาจากบุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสีย ไม่มีอคติส่วนตัว และมีการกำหนดระยะเวลาพิจารณาคดีอุทธรณ์ที่เหมาะสมตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้เกิดความรวดเร็ว ไม่ ชักช้าและเป็นธรรมมากที่สุดตามหลักการอุทธรณ์ จึงควรมีการ บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ .ศ. 2547 กำหนดให้ มีองค์กรกลาง ทำหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยเป็นการเฉพาะ โดยใช้หลักการแยกผู้ใช้อำนาจในการพิจารณาเรื่องวินัยออกจากผู้มีอำนาจใน การพิจารณา เรื่องอุทธรณ์และกำหนดระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ให้มีความรวดเร็วมากขึ้นตามหลักการอุทธรณ์ ผู้พิจารณา อุทธรณ์ควรพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 120 วัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และสามารถ รอดขยายเวลาได้หากเกิดเหตุขัดข้อง อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกิน หกสิบ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการพิจารณาอุทธรณ์ หากเกิดความเสียหายจากการบังคับ ตามคำสั่ง ลงโทษทางวินัยก็สามารถแก้ไข เยียวยาได้ทัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายต่อไป

Thesis Title	Legal Problems Related to Disciplinary Action of Police Officers Under The National Police Act B.E. 2547
Author	Jaruwan Churasri
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Vira Lochaya
Department	Law
Academic year	2013

ABSTRACT

This thesis aims to study, analytically, the problems related to disciplinary proceeding of police officers according to the National Police Act B.E. 2547. The Office of National Police is a state agency as a juristic person under the supervision of the Prime Minister. Its main function is to provide the security to the King and members of the royal family, and the safety to people. There are currently around 200,000 police officers carrying out these duties under the relevant laws. In addition to these laws, all police officers are disciplinarily controlled by the Supervising official who has a legal power to impose disciplinary action against them. This disciplinary action of the Supervising official is considered as discretion of the Supervising official and it is an administrative order. After imposing the disciplinary action, it is necessary to examine the exercise of discretion of the Supervising official for the sake of confidence and fairness for the police officer against whom the disciplinary action is imposed. The examination of the discretionary power exercised by the Supervising official for disciplinary action is the internal appeal.

From the study of the National Police Act B.E. 2547 on the provisions related to the proceeding of disciplinary action and the appeal procedure, many problems are identified as follows. That the law provides the authorized officer who has a power to impose disciplinary action is the same person or a person within the same organization as the authorized officer who considers the appeal of disciplinary case which he formerly initiated is considered as a violation of principle of impartiality that is the principle established to secure the fundamental fairness for the subordinate who is under the disciplinary proceeding. The National Police Act B.E. 2547 yields the power to the Supervising official to consider the disciplinary appeal for 240 days long

since he received the appeal. This kind of power is too long and conflicts with the principle of appeal requiring the appealing proceeding should be dealt with a speedy fashion. While being under the disciplinary proceeding, the police officer would be deprived of many rights and the prolonged disciplinary proceeding also makes the subordinate unconfident to the police disciplinary proceeding. Therefore, it is necessary to study the mentioned problems and find appropriate solutions.

From the study of laws related to disciplinary appeal of other countries and laws related to disciplinary appeal of civil servants in Thailand, it found that there is a distinction between the power exercised by the Supervising official authorized to impose the disciplinary action and the power used by the Supervising official who has a power to consider the disciplinary appeal. The same person or the persons within the same organization are not allowed to exercise these two powers simultaneously. The central body is established with independence to particularly consider the disciplinary appeal. This makes the appellant feel confident that the appeal proceeding will be considered by impartial and unbiased person and time limit to proceed the appeal will be more appropriate in accordance with the ambit of the relevant law requiring the speedy, undelayed and fair procedure subject to the principle of appeal. For these reasons, the National Police Act B.E. 2547 should be amended by establishing the central body to specially consider the disciplinary appeal subject to the separation of a person who use the power to impose disciplinary action from a person authorized to consider the disciplinary appeal and by fixing the time limit for proceeding of the appeal to be more speedy in accordance with the principle of appeal. Under the principle of appeal, the person authorized to consider the appeal should complete the process of the appeal within 120 days since the day of receiving the request for appeal and this time limit should be extended, if necessary, no more than two times. Each time of extension should not exceed 60 days for the sake of a speediness of the appeal proceeding. If damage resulted from the enforcement of the disciplinary order is found, it can be cured immediately. This also increases the efficiency of law enforcement.